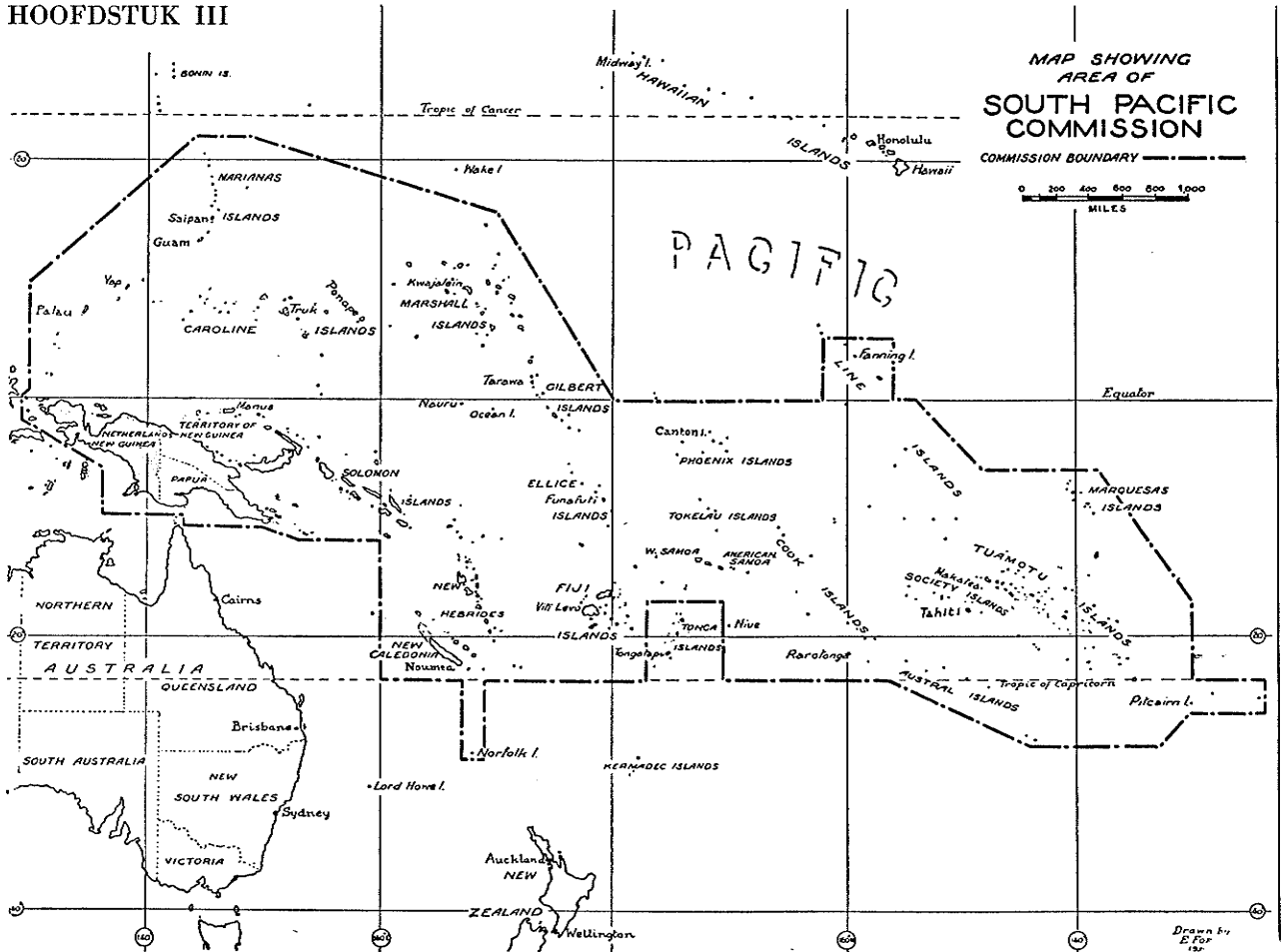

HOOFDSTUK III

Nieuw-Guinea en de South Pacific Commission

De South Pacific Commission werd opgericht met het doel de internationale samenwerking te bevorderen bij het streven naar economische en sociale welvaart en de ontwikkeling van de bevolking der niet-zelfbesturende gebieden van de Zuid-Pacifiek.

Op 6 februari 1947 werd te Canberra een overeenkomst getekend door de vertegenwoordigers van Australië, Frankrijk, Nederland, Nieuw-Zeeland, Engeland en Amerika, terwijl de ratificatie plaats vond op 29 juli 1948.

Aanvankelijk behoorden tot het gebied der Commission alleen de eilanden ten zuiden van de equator van en met in het westen Nederlands-Nieuw-Guinea tot Frans Oceanië en Pitcairn in het oosten. Op 7 november 1951 werd het terrein uitgebreid met Guam en het trustgebied der Pacific-eilanden onder Amerikaans beheer.

De Commission is een adviserend lichaam, dat de aangesloten regeringen aanbevelingen doet omtrent de wijze waarop het welzijn der bevolking kan worden bevorderd op sociaal, economisch en medisch gebied.

Het hoofdkwartier is gevestigd te Noumea op Nieuw-Caledonië. Er zijn 12 gedelegeerden, twee van elk der aangesloten landen. Aanvankelijk werden er twee vergaderingen per jaar belegd, de laatste tijd slechts één.

De Research Council is een hulporganisatie, waarvan de leden door de Commission worden benoemd, en die in het bijzonder worden gekozen met het oog op hun speciale kennis van de problemen, waarmede de regeringen worden geconfronteerd. Zijn voornaamste taak is het doen van aanbevelingen omtrent te verrichten onderzoekingen, doch de uitvoering daarvan ligt in handen van de Secretary General en de overige stafleden. De Research Council vergadert eenmaal per jaar.

De South Pacific Conference bestaat uit gedelegeerden van de inwoners der bij de South Pacific Commission aangesloten gebieden, vergezeld van hun adviseurs. De Conference vergadert met tussenpozen van maximaal drie jaar; de eerste zitting had plaats in Suva in april 1950 en er werd aan deel genomen door gedelegeerden van 15 gebieden plus die van het Koninkrijk Tonga. De tweede Conference werd belegd in Noumea in april 1953.

De Nederlandse vertegenwoordiging bij de South Pacific Commission bestaat uit:

Dr. H. J. Levelt, consul-generaal te Sydney, hoofdgedelegeerde.

J. A. van Beuge, administrateur A bij het ministerie van Overzeese Rijksdelen, gedelegeerde.

Mr. A. Loosjes, tweede gouvernements-secretaris te Hollandia, plaatsvervangend gedelegeerde.

In de Research Council heeft de S.P.C. de volgende Nederlandse deskundigen benoemd:

J. Bierdrager, directeur van de Dienst van Gezondheidszorg te Hollandia;

Dr. H. Kroeskamp, directeur van de Dienst van Culturele Zaken te Hollandia;

Ir. F. C. van Loenen, Directeur van de Dienst van Landbouw en Visserij te Hollandia.

De Nederlands-Nieuw-Guinea afgevaardigden naar de South Pacific Conference worden voor iedere vergadering opnieuw aangewezen.